

Sygn. akt II Ka 73/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Roberta Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Łukasza Sobczaka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu w dniu: 7 kwietnia 2017 roku

sprawy **J. S.**

oskarżonego z art. 178a§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 28 grudnia 2016 roku sygn. akt II K 857/15

Uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kole do ponownego rozpoznania.

SSO Robert Rafał Kwieciński

Sygn. akt: II Ka 73/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kole, sygn. akt II K 857/15, oskarżonego J. S. uniewinnił od tego, że w dniu 6 września 2015 r. w miejscowości L. gmina K. w woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym – kierował samochodem m-ki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 2,1,4 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, który zarzucił:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na błędnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego i przyjęciu błędnego poglądu, że zachowanie J. S. nie wyczerpało znamion przestępstwa z art. 178a§1 k.k., albowiem oskarżony został pomówiony przez jednego ze świadków, a za jedyne wiarygodne uznano zeznania złożone przez tego świadka przed sądem, podczas kiedy to analiza materiału dowodowego dokonana w oparciu o zasady logiki, wskazania wiedzy oraz doświadczenia życiowego nakazuje przyjęcie, że oskarżony w sprawie dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, co natomiast winno skutkować jego odpowiedzialnością za występki z art. 178a§1 k.k. lub ewentualnie za wykroczenie z art. 87§1 k.w.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji – Sąd Rejonowy w Kole.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacje prokuratora okazała się w pełni zasadna i doprowadziła do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdy zostaje poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd winien rozważyć wszystkie okoliczności sprawy przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.) oraz wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego uargumentować swoje przekonanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k.). W ramach realizacji zasady zawartej w art. 7 k.p.k. sąd ma bowiem prawo uznać za wiarygodne zeznania świadka (lub wyjaśnienia oskarżonego), co do niektórych przedstawionych przez niego okoliczności, pod warunkiem jednak, że swoje stanowisko w tej kwestii w sposób przekonujący uzasadni. Przeprowadzona kontrola instancyjna wskazuje, że Sąd Rejonowy dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego nie sprostał w/w wymaganiom, a ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przeprowadził z naruszeniem nakazów płynących z art. 7 k.p.k.

Po pierwsze więc należało zgodzić się ze skarżącym, iż nieprzekonująca była ocena wyjaśnień oskarżonego, co do ilości spożywanego przez niego alkoholu w postaci 0,35 litra wódki oraz 0,5 litra piwa i to dopiero po powrocie przez niego do domu. Należy podkreślić, iż oskarżony był trzykrotnie przesłuchiwany podczas postępowania przygotowawczego: w dniu 7 września 2015 r. (k. 14), 15 września 2015 r. (k. 21) i 29 października 2015 r. (k. 47). W dniu 15 września 2015 r. wymieniony wyjaśnił, że spożył około 0,5 litra wódki ze sklepu i jedno półlitrowe piwo, podczas przesłuchania 29 października 2015 r. podał natomiast, iż wypił pół butelki 0,7 litra wódki oraz piwo. Ponadto wyjaśnienia z 29 października 2015 r. złożone zostały po wydaniu opinii przez specjalistę patomorfologa R. U. (k. 34). Ostatnia relacja oskarżonego zaprezentowana podczas dochodzenia stanowi więc w sposób oczywisty dopasowanie ilości alkoholu do treści przedmiotowej opinii, z której wynika, że po spożyciu 0,5 litra wódki i 0,5 litra piwa oskarżony miałby 3,4 promila alkoholu we krwi, a nie stwierdzone 2,14 do 2,28 promila. Dodać trzeba, że wyjaśnienia oskarżonego były wyjątkowo zmienne nie tylko co do ilości spożytego alkoholu, czasu kiedy to nastąpiło, ale także samego faktu poruszania się w dniu zdarzenia samochodem. Wiarygodność tych relacji budzi zasadnicze wątpliwości i wymaga szczegółowej oceny przy uwzględnieniu ewolucji samych wyjaśnień, rozważeniu co wpływało na te zmiany oraz przy kompleksowej ocenie całego pozostałego materiału dowodowego.

Sąd meriti – jak wynika z pisemnych motywów wyroku – w pełni dał wiarę zgromadzonym w sprawie dowodom z dokumentów. Jednocześnie jednak w żaden sposób nie ustosunkował się do treści dokumentu w postaci nagrania rozmowy świadka P. G. z dyżurnym KPP w Kole, w toku której świadek prosi o skierowanie patrolu Policji do miejsca zamieszkania, albowiem „pan taki S. jeździ pijany samochodem” (k. 94).

Za dowolną uznać też należało ocenę zeznań świadków P. G. i A. S.. W świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego wydaje się mało prawdopodobne, aby świadek fałszywie obciążał oskarżonego podczas dochodzenia z tego powodu, że choruje na nowotwór. Nie jest przy tym jasne, bo sąd I instancji nie odniósł się do w/w nagrania rozmowy z dyżurnym, czy cytowana rozmowa też wynikała z chęci „dopiecznia” oskarżonemu wynikającej również ze stanu zdrowia świadka. Okoliczności wskazane przez skarżącego prokuratora dotyczące marki samochodu jakim poruszał się oskarżony wskazują ponadto, że świadek A. S. widziała J. S., gdy przyjechał na jej posesję.

Sąd Rejonowy nie rozważył także, skoro zachowanie oskarżonego nie wypełniało znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., czy nie wyczerpało znamion wykroczenia z art. 87§1 k.w.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w niezbędnym zakresie, a następnie dokona – zgodnie z nakazami wynikającymi z art. 7 k.p.k., szczegółowej i wszechstronnej oceny całego zgromadzonego materiału dowodowego. W razie konieczności sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku należy pamiętać, aby zawierało ono wszystkie elementy wymienione w art. 424 k.p.k.

SSO Robert Rafał Kwieciński